

عنوان مقاله:

چشم انداز اکوبیوتکنولوژیکی تولید گیاهان تراریخته: مطالعه موردی مقاومت به علفکشها

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

اسداله احمدی خواه - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

حسن سلطان لو - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

بهنام کامکار - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سیده ساناز رمضان پور - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

تاکنون تنها دو نوع خصوصیت از طریق مهندسی ژنتیک در گیاهان ایجاد شده که دارای تأثیر قابل ملاحظه ای بر می-زان عملکرد بوده اند؛ یکی مقاومت به علف کش ها و دیگری مقاومت به حشرات (گوترسون و ژانگ، 2004). اصطلاح گیاهان مقاوم به علف کش (HRC 1) بیان گر گیاهانی است که ه ی-ا از طریق تکنیک های انتقال م-صنوعی ژن ی-ا توسط اص-لاح کنندگان نبات از طریق کشت بافت یا سلول با هدف ایجاد جهش هایی که س-بب مقاومت می-شوند، به-گزین شده ان-د. گیاهان مقاوم به علف کش را گاهی اوقات گیاهان متحمل به علف کش نیز می نامند. اثرات بالقوه هر نوع فناوری بر محیط زیست اغلب واب-سته به مکن-ان و زمان می-باش-د. بن-ابراین تصمیم دادن نت-ایج و نتیجه گیری های مطالعات به عمل آمده، برای همه موقعیت ها امکانپذیر نیست. قبل از بررسی اثرات بالقوه گیاهان مقاوم به علف کش بر محیط زیست، بایستی با فرآورده های آن ها آشنایی داشته باشیم. پنبه مقاوم به برموک-سینیل و کل-زای مقاوم به گلوپوسینات در زمره اولین گیاهان مقاومی بودند که در سال 1995 وارد بازار ش-دند. از آن پس، گیاهان مقاوم به س-ایر علف کش ها نیز با اس-تفاده از انتقال ژن های مختلف تولی-د ش-دند. در اکثر موارد به اس-تثنای چن-د رقم ذرت مقاوم به گلیفوسات، ژن عامل مقاومت از منشأ باکتریایی بوده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28074>

